

Sygn. akt I C 195/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Wierzba-Golicka
Protokolant:	Joanna Ogrodniczak

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2018 r. w Ostrzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. B. i D. B.

przeciwko G. B.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza solidarnie od powodów Z. B. i D. B. na rzecz pozwanego G. B. kwotę 5417,- (pięć tysięcy czterysta siedemnaście] złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

/-/ Małgorzata Wierzba-Golicka

Sygn. akt I C 195/18

UZASADNIENIE

Powodowie Z. B. i D. B. wnieśli pozew przeciwko G. B. o zapłatę kwoty 69457,50 złotych wraz z odsetkami.

W uzasadnieniu pozwu powodowie podali, iż udzielili pozwanemu w latach 2011-2012 pożyczek w na zakup traktora w łącznej kwocie 41457,50 złotych oraz kwoty 15000,- złotych na zakup traka. Ponadto powodowie podnieśli, że zapłacili raty za zakupiony ciągnik w kwocie 13000,- złotych

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, zaprzeczając jakoby zawierał z powodami jakiegokolwiek umowy pożyczki.

Sąd ustalił i zważył co następuje.

Powodowie są rodzicami pozwanego i prowadzili gospodarstwo rolne, do którego zakupili ciągnik, który został częściowo sfinansowany z należących do nich środków pieniężnych. Z uwagi na możliwość uzyskania dofinansowania dla młodego rolnika zakupiony ciągnik został zarejestrowany na pozwanego. Obecnie powód jest w konflikcie z pozwanym, który nie pomaga przy pracach wykonywanych w gospodarstwie rolnym.

Dowód: zeznania świadków: P. B. e-protokół rozprawy z dnia 20 czerwca 2018r. - 00:14:00-00:25:44 płyta CD k. 37 akt i R. B. e-protokół rozprawy z dnia 20 czerwca 2018r. - 00:25:44-00:33:42 płyta CD k. 37 akt, przesłuchanie powódki e-protokół rozprawy z dnia 21 sierpnia 2018r. - 00:11:34-00:26:14 płyta CD k. 70 akt, przesłuchanie powoda e-protokół rozprawy z dnia 21 sierpnia 2018r. - 00:26:14-00:54:07 płyta CD k. 70 akt, przesłuchanie pozwanego e-protokół rozprawy z dnia 21 sierpnia 2018r. - 00:54:07-01:06:14 płyta CD k. 70 akt.

Powód Z. B. wpłacił kwotę 39000,- złotych na konto należące do pozwanego. Powód posiadał jednak stały dostęp do tego konta i wielokrotnie dokonywał z niego wypłat.

Dowód: wyciąg z rachunku bankowego k. 52-56.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dokumentów oraz zeznań świadków R. B. i P. B. oraz przesłuchania stron. Sąd oddalił wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z oświadczenia C. Ś.. Niezależnie od tego, że dopuszczenie dowodu z oświadczenia zamiast zeznań byłoby sprzeczne z zasadą bezpośredniości, to z treści tego oświadczenia nie wynikały żadne okoliczności, które mogłyby mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia. Z oświadczenia tego nie wynika bowiem do kogo należały przekazane jako zaliczki środki pieniężne oraz czy pozwany zobowiązywał się do ich zwrotu.

Zgodnie z art. 720 § 2 kc w brzmieniu obowiązującym w latach 2011-2012 udzielenie pożyczki w kwocie powyżej 500,- złotych powinno być stwierdzone pismem. Wobec niezachowania rygoru formy pisemnej w przedmiocie pożyczki na zakup traka znajduje zastosowanie art. 74 § 1 kc, zgodnie z którym zastrzeżenie formy pisemnej bez rygoru nieważności ma ten skutek, że w razie niezachowania zastrzeżonej formy nie jest w sporze dopuszczalny dowód z zeznań świadków lub z przesłuchania stron na fakt dokonania czynności. Powodowi poza zeznaniami własnymi oraz świadków nie przedłożyli żadnych innych wniosków dowodowych celem wykazania swoich twierdzeń o udzieleniu pozwanemu pożyczki na zakup traka. Z uwagi na brzmienie wskazanych wyżej przepisów dowody te były niedopuszczalne, dlatego też Sąd nie czynił na ich podstawie ustaleń faktycznych w zakresie zawarcia umowy pożyczki na zakup traka pomiędzy pozwanym a powodami. Mając powyższe na względzie Sąd uznał za nieudowodnione twierdzenia powodów o udzieleniu pozwanemu pożyczki na zakup traka.

Sąd uznał również za nieudowodnione twierdzenia powodów jakoby udzielali oni pożyczki pozwanemu na zakup ciągnika. Na wstępie należy wskazać, iż Sąd pomimo, iż również ta umowa pożyczki powinna zostać stwierdzona pismem (art. 720 § 2 kc w brzmieniu obowiązującym w 2011r.) dokonywał ustaleń faktycznych na podstawie zeznań świadków i przesłuchania stron. Dokonanie tej czynności prawnej zostało bowiem uprawdopodobnione za pomocą pisma (art. 74 § 4 kc w brzmieniu obowiązującym w 2011r.), to jest wyciągu z rachunku bankowego (k. 51). Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika jednak, aby pozwani udzielili pozwanemu pożyczki na zakup ciągnika. Do zawarcia umowy pożyczki dochodzi bowiem w sytuacji, gdy jedna strona przekazuje określoną kwotę drugiej stronie, a ta zobowiązuje się do jej zwrotu. W niniejszej sprawie ciągnik został zakupiony do prowadzonego przez powodów gospodarstwa rolnego i w głównej mierze używany był przez powodów. Bezspornym było, że pojazd został zarejestrowany na pozwanego tylko dlatego, że przysługiwało mu dofinansowanie dla młodego rolnika. Brak jednak jakichkolwiek dowodów na okoliczność, iż pozwany zobowiązał się do zwrotu środków przekazanych na zakup przedmiotowego ciągnika. Sąd uznał również za nieudowodnione żądanie powodów zapłaty kwoty 13000,- złotych tytułem zwrotu spłaconego przez nich kredytu. Powodowie nie przedłożyli żadnych dowodów na okoliczność, iż rzeczywiście spełnili to świadczenie, jak również nie wykazali, iż pozwany zobowiązał się do zwrotu tej kwoty.

Zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Oznacza to, iż ten kto, powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie. Strona dochodząca roszczenia wymagającego dowodzenia przy pomocy środków dowodowych powinna się liczyć z tym, iż jest zobowiązana do przedstawienia takich środków dowodowych, które skutecznie udowodnią jej twierdzenia, w przeciwnym wypadku musi liczyć się z oddaleniem powództwa. Rozwinięciem dyspozycji art. 6 kc jest art. 232 kpc, który nakłada na strony obowiązek

wskazywania dowodów na podstawie, których wywodzą skutki prawne (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1997r. w sprawie II UKN 406/97, LEX 34000; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2008r. w sprawie II PK 307/07, LEX nr 490351). Samo zaprzeczenie okolicznościom dokonane przez stronę procesową wywołuje ten skutek, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy fakty stają się sporne i muszą być udowodnione, zaś w razie ich nieudowodnienia sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (por. wyrok Sądu Najwyższego 28 kwietnia 1975r. w sprawie II CRN 26/75, LEX 7692).

Powodowie w niniejszej sprawie nie udowodnili podstawy faktycznej roszczenia, dlatego też ich powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 kpc mając na względzie wynik procesu. Na koszty te składają się: opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,- złotych, kwota 5400,- złotych stanowiąca wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego ustalone na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. W związku z powyższym zasądzone od powodów na rzecz pozwanego kwotę 5417,- złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

/-/ Małgorzata Wierzba-Golicka